

УДК 330.322:330.341.1:338.432

ТЕОРЕТИЧНІ ЗАСАДИ ІНВЕСТИЦІЙНО-ІННОВАЦІЙНОГО ПОТЕНЦІАЛУ АГРАРНОГО СЕКТОРА ДЕРЖАВИ

Куліш О. А., студентка групи Б 5/1

Науковий керівник – д-р екон.наук, професор Вишневська О. М.

Миколаївський національний аграрний університет

Реформування аграрного сектора України неможливе без впровадження досягнень науково-технічного прогресу, активізації інвестиційно-інноваційної діяльності з метою створення сприятливого клімату до залучення інвестицій. Подальший розвиток аграрного сектора економіки України визначається рівнем інвестиційних можливостей та інвестиційною привабливістю галузі, що у свою чергу, залежить від ефективності інвестиційних процесів.

Зростання темпів інвестиційно-інноваційного розвитку призвело до необхідності більш глибокого дослідження його сутності, змісту та форм взаємодії учасників даного процесу, пошуку напрямів підвищення його ефективності.

В економічній літературі існує значна кількість підходів до визначення інвестиційного та інноваційного потенціалів, вивченню факторів впливу. Однак однозначного підходу до визначення інвестиційно-інноваційного потенціалу регіону, факторів і методики його оцінки не визначено. Інвестиційно-інноваційний потенціал досліджували С.О. Тивончук, Е.О. Юрій, Б.О. Язлюк, А.І. Бутенко, Н.І. Чухрай, С.М. Ілляшенко та ін.

Інноваційний потенціал виражається в існуючих інноваційних проектах, що знаходяться на стадіях розробки та завершення, а також в інфраструктурі, яка представляє собою об'єднуючу ланку між усіма елементами розвитку інноваційної діяльності.

Факторами впливу на інвестиційно-інноваційний потенціал держави є: ресурсо-сировинний (середньозважена забезпеченість балансовими запасами основних видів природних ресурсів); виробничий (сукупний результат сільськогосподарської діяльності); інфраструктурний (економіко-географічне положення та інфраструктурне забезпечення); інституційні (ступінь розвитку провідних інститутів ринкової економіки); інноваційний (рівень впровадження досягнень науково-технічного прогресу); підвищення активності міжнародного науково-технічного співробітництва, вихід на світовий ринок.

Аграрний сектор економіки має недостатню інвестиційну привабливість для вітчизняного та іноземного інвесторів, які віддають перевагу галузями, які мають швидкий період окупності вкладених коштів,

вищу прибутковість, більш конкурентоспроможну продукцію, товари, роботи або послуги.

З метою практичного використання інвестиційного потенціалу необхідною є розробка стратегії управління інвестиційно-інноваційною діяльністю підприємства. Стратегією визначаються найдоцільніші способи та напрями вкладення інвестиційних ресурсів у процес, який спрямований на впровадження науково-технічних розробок з метою освоєння випуску конкурентоспроможної інноваційної продукції та покращення її якості, постійне удосконалення технології, підвищення ринкових позицій підприємства.

Інвестиційно-інноваційна стратегія є не лише стратегією, що дає змогу отримувати додатковий прибуток, а і способом формування, утримування та розвитку конкурентних переваг. Проте вона завжди пов'язана з ризиком повної або часткової втрати вкладених коштів для досягнення поставлених цілей [3].

Для реалізації інвестиційно-інноваційної стратегії важливе значення мають джерела фінансування. В основу стратегічного управління інвестиційно-інноваційною діяльністю сільськогосподарських підприємств повинно бути покладено комплексне забезпечення управління ресурсами на усіх стадіях виробництва [2].

Покращення інвестиційно-інноваційної діяльності в аграрному секторі потребує удосконалення механізму залучення інвестицій. Залучення інвестицій забезпечить створення сприятливих умови до просування продукції на світовому ринку, підвищення конкурентоспроможності галузі. Визначальна роль в активізації інвестиційно-інноваційної діяльності має належати державі.

Інвестиційно-інноваційна діяльність підприємств аграрного сектора повинна бути спрямована, запровадження ресурсозберігаючих технологій з метою збереження і відновлення природних ресурсів. Можливості реалізації стратегії інвестиційно-інноваційного розвитку мають тісний зв'язок із фінансовими можливостями підприємств і ґрунтуються на потенційному рівні інвестиційної привабливості.

ЛІТЕРАТУРА

1. Тивончук С. О. Організаційно-економічний механізм активізації інноваційного розвитку агропромислового комплексу України в ринкових умовах / С. О. Тивончук, Я. О. Тивончук // Економіка АПК. – 2013. – № 7. – С. 98-105.

2. Юрій Е. О. Теоретичні засади стратегічного планування діяльності підприємств / Е. О. Юрій // Науковий вісник Буковинської державної фінансової академії. Економічні науки. – № 6. – 2010. – С. 191-196.

3. Язлюк Б. Економічний зміст інвестиційно-інноваційної діяльності підприємств та напрями її трансформації [Текст] / Б. Язлюк // Наука молода: зб. наук. праць молодих вчених Терноп. нац. екон. ун-ту. – Тернопіль: Економічна думка, 2010. – № 6. – С. 47-51.